

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí v Bratislave 19. novembra 2015 v trestnej veci proti obžalovanému **JUDr. A.. F. pre účastníctvo vo forme pomoci k prečinu nepriamej korupcie** podľa § 21 ods. 1 písm. d/, § 336 ods. 1 Trestného zákona, o sťažnosti svedkyne Mgr. I. W. A. V. proti uzneseniu predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 23. októbra 2015, sp. zn. PK-1T/8/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť svedkyne Mgr. I. W. A. V. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Špecializovaného trestného súdu Pezinok uznesením z 23. októbra 2015, sp. zn. Pk-1T/8/2013, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému JUDr. A.. F. pre účastníctvo vo forme pomoci k prečinu nepriamej korupcie podľa § 21 ods. 1 písm. d/, § 336 ods. 1 Trestného zákona pribral do konania znalkyňu z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých PhDr. A. S., PhD; zapísanú v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ev. č. 915088 s tým, že v znaleckom posudku je potrebné posúdiť a zodpovedať nasledovné otázky:

1. Vykonať psychologické vyšetrenie svedkyne MGr. I. W. A. V..
2. Posúdiť intelektové a pamäťové schopnosti svedkyne.
3. Posúdiť u svedkyne sklony ku fabulácii, ku skresľovaniu výpovede a posúdiť skóre lži.
4. Posúdiť ostatné skutočnosti zistené psychologickým vyšetrením, ktoré znalec považuje za rozhodujúce alebo dôležité.

Proti tomuto rozhodnutiu podala svedkyňa Mgr. I. W. A. V. v zákonom stanovenej lehote sťažnosť (č. I. 938 - 939 spisu).

V jej písomnom odôvodnení uviedla, že pod č. VII/2Gv 7/13, bolo vedené trestné stíhanie pre účastníctvo vo forme pomoci k prečinu nepriamej korupcie voči JUDr. F. aj voči nej. Jej duševný stav bol vyšetrený dvoma znalcami z odboru psychiatrie MUDr. T. Ď. a MUDr. P. V.. Podľa názoru svedkyne odpovede na vyššie uvedené otázky možno nájsť v uvedenom posudku. Svedkyňa ďalej uviedla, že je pravdou, že počas jej výkonu väzby a trestu odňatia slobody bola opakovane hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení Nemocnice pre obvinených a odsúdených v Trenčíne a všetky hospitalizácie boli realizované na jej vlastnú žiadosť, pretože počas troch rokov tohto pobytu v Ústave na výkon väzby Prešov trpela V. depresiami a syndrómom vyhorenia. Tieto skutočnosti je možné zistiť z prepúšťacích lekárskejších správ. Podľa jej názoru ďalšie vyšetrenia duševného stavu sú irelevantné a urážajúce. Ona bola obeťou celej kauzy, a preto je odhodlaná brániť sa všetkými legálnymi prostriedkami (napr. aj detektorom lži).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť svedkyne Mgr. I. W. A. V. **nie je dôvodná.**

Podľa § 142 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku ak pre zložitosť objasňovanej skutočnosti nie je postup podľa § 141 postačujúci, príberie orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu znalca na podanie znaleckého posudku.

Podľa § 142 ods. 3 Trestného poriadku o príbratí znalca sa rozhodne uznesením. Proti uzneseniu možno podať sťažnosť pre vecné dôvody alebo pre osobu znalca.

Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu, tiež predovšetkým s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia konštatuje tú skutočnosť, že napadnuté uznesenie je podľa jeho názoru správne a v súlade so zákonom.

V tejto súvislosti odkazuje pritom súčasne na svoje predchádzajúce rozhodnutie z 24. septembra 2015, sp. zn. 6 To 8/2015, ktorým ako súd odvolací na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý prvostupňový rozsudok a kde o.i. jasne zdôvodnil, na základe akých skutočností považuje za žiaduce v predmetnom prípade podrobiť sťažovateľku znaleckému skúmaniu (str.3 - 4). Aj keď na svedkyňu V. bol vypracovaný znalecký posudok v inej trestnej veci (č.l. 120), tento sa nezaoberal jej sklonmi k prípadnej fabulácii, neskúmal lži skóre.

Z pohľadu vyššie uvedeného hodnotí potom tunajší súd všetky námietky Mgr. I. W. A. V. uplatnené v predmetnej sťažnosti ako irelevantné.

Vzhľadom na položenú otázku pod č. 4 mu však aj napriek tomu nedá na záver neupozorniť na tú okolnosť, že znalec psychológ je povolaný vyjadriť sa len k tým črtám osobnosti obvineného, príp. svedka, ktoré môžu mať vplyv na jeho vierohodnosť, nie však k otázke, či výpoveď obvineného alebo svedka je vierohodná, alebo nie je, prípadne ktorá z rozdielnych výpovedí tej istej osoby je vierohodnejšia. Takéto hodnotenie dôkazov prislúcha súdu (viď bližšie R 12/1987 - II).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. novembra 2015

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Vypracovala: JUDr. Alena Šišková

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová